

da vpošljejo svoja naznanila, kaj in koliko potrebujejo. Po takih naznanilih, ki naj bi obsegala: koliko sadja, katere vrste, v čem naj se taisto pošilja in po kateri ceni, sestavili se bodo zapisniki kupovalcev. Ti zapisniki se bodo sestavili tako, da se bodo n. pr. oni, ki imajo sadje samo za »tolkec«, popisali skupaj, zato da jih bodo kupci lažje pregledali.

Ravno tako se bodo opisali tudi kupci v tisti skupini, za katero se bodo oglasili. Ti ponudni zapisniki bodo obsegali kupce in prodajalce s podatki, kateri so se odboru naznanili glede na kolikost vrste, način pošiljanja in cene. Pospeševalni posledki takega postopanja so očitni. Prodajalec bode imel dosti priljubljenosti natančno preudarjati vse prednosti posameznih naznanil kupcev. Kupcem pa bodo zopet mogoče po teh zapisnikih zase izvoliti najugodnejše. Do sedaj so le posredovalni kupci po jako nizki ceni sadje kupovali, ti so sadje prodajali sadnim trgovcem, in od teh pa je sadje prišlo še le onim v roke, kateri so ga uporabljali.

Odbor za izkoriščanje sadja (Obstverwertungsstelle) si bode prizadeval, vse nepotrebne predkupce odpraviti iz sadjarske kupčije. Naj se tu še omeni postopanje takšnih predkupcev. Ti ljudje imajo navadno le malo denarjev na razpolaganje, poiščejo sadjarje, jim odkupijo sadje navadno po prav nizki ceni. To sadje si dajo pripeljati do bližnje postaje, kjer ga oddajo sadjarskemu trgovcu, seveda z velikim dobičkom.

Ti ljudje delajo brez vsake zastopnosti, le tako rekoč na dobro srečo, in to na škodo onih, ki so sadje pridelali. Temu en izgled. Leta 1894. si je neki takšen »sadjarski trgovec« na Spod. Štajarju zaslužil 4000 glđ. Le zanesljivi sadjarski trgovci morejo ustrezati tudi večjim zahtevam, da prevzemajo in oddajajo večje večine sadja ene in iste vrste, ter si tako ohranijo naročnike.

Prav sadjarski trgovec se v sajsoni peča edino le s sadno trgovino, ima tudi vse potrebne skušnje. Njemu so znane tržne cene; on vé, kateri kraj obrodi to ali ono vrsto sadja ter ga vé pošiljati v one kraje, kjer tega ni; on je dostikrat prisiljen ves pridelek posameznih krajev pokupiti, ga potem po plemenskih vrstah odbrati in ga potem še le odbranega na trg postaviti. In če si pri tem podjetju prisvoja nekaj odškodnine, jo tudi zasluži. V sadni trgovini je mogoče lep denar prislužiti, pa je tudi nevarnost, večje ali manjše svote zgubiti. Če se več takšnih sadjarjev, ki sadje prodajati hočejo, združi v odbor za izpečavanje sadja, je posebi umevno, da dobiček ostane njim. Zato je želeli, da bi naši sadjarji spoznali, da je le na ta način mogoče vrednost sadnega vrta povišati. Naj bi še naši sadjarji potrudili, namizno sadje skrbno obrati (obtrgati) in ga zvrstiti, ta trud se jim bo s povišano ceno obilno povrnil. Omenjeni odbor pozivlja vse sadjarje v njihov lastni dobiček, da naj prej ko mogoče, naznanijo sadje, katero mislijo prodajati, da bo mogoče vse nadaljne korake storiti, da se bo pridelano sadje dobro prodalo.

Sejmovi. Dne 13. julija v Ločah, Rogateu, Šoštanj in na Planini. Dne 15. julija v Dobovi in na Zdolah. Dne 16. julija v Dobjem. Dne 17. julija pri Sv. Filipu v Veračah in na Muti.

Dopisi.

Iz Celja. (Šolske sestre; — »Sokol«.) Prihodnji teden bodo marljive učenke čč. šolskih sester predstavljale štiri dni zaporedoma igro »Roza Jelodvor-

ska« v telovadnici sokolski. Kdor je imel priliko videti predstave teh otrok druga leta, vé, da se nam obeta nekaj izrednega in da čč. sestre ne pošljejo otrok neizvežbanih na oder. Priporočati bi torej bilo, da se udeleži kar največ mogoče gostov ter, da se o tej priliki spomnijo bogatejši tudi, da ima »kat. podporno društvo«, katero šolo vzdržuje, precejšen primanjkljaj v svojih računih. Ni je skoraj tako potrebne naprave pri nas, kakor je ta šola, katera nam obeta res slovenski in krščanski naraščaj. — »Celjski Sokol« se je letošnjo zimo precej preustrojil. Ne le v odbor je došlo precej novih, jako delavnih sil, ampak tudi tamburaški zbor se je jako pomnožil z novinci. Novi, marljivi vodja ga je v kratkem tako izvežbal, da je že mogel koncertovati dne 19. aprila t. l. Telovadba se marljivo goji. Imamo precej atletov in akrobatov. Ti in tamburaši sodelujejo skoro pri vseh javnih nastopih in koncertih, kakor n. pr. pri velikem koncertu 14. junija, kjer so pomagali nam preskrbeti vesel večer. Več izletov je Sokol moral opustiti zaradi vremena. Udeležil pa se je ljudske veselice v Vojniku, dne 5. t. m. Letos je Sokol sploh najdelavnejše društvo.

Iz slov.-graškega okraja. (O volilnem shodu.) Pomenljivi dopis iz Šaleške doline v zadnjem »Slov. Gospodarju« nas opozarja, naj kmalu skličemo volilni shod, da se pogovorimo o skupnem kandidatu za deželnega poslanca, da se na dan volitve ne pripeti kaka katastrofa. Samo ob sebi se pa razume, da je treba kraj zborovanja odločiti v sredini, na meji okrajev Slov. Gradec in Šoštanj, kjer bi tudi zaupnim možem iz marenberskega okraja bila ugodna prilika. Predlagam za volilski shod nedeljo, dne 19. julija v Hudi Ljunksi, ko bode ondi jamska veselica, kjer bode prostorna gostilnica v novi baraki za 50 do 60 zborovalcev celo pripravna. Če bi torej med tem časom slavno uredništvo čislanege »Slov. Gospodarja« ne vsprejelo boljšega nasveta, naj blagovoli tega objaviti, saj sem že preživel hude volilne borbe, ko nas je še znani Kaligarič pobijal in mogočni Lohninger strahoval. Ko se sedanji čas ni več treba toliko bojevati z nemškimi političnimi nasprotniki, naj se pa tudi nikakor ne prikaže domači prepir. Ako Vam je ta moj predlog po godu, pridite torej, slovenski veljaki iz slov.-graškega, šoštanjkega in marenberskega okraja na omenjeno jamsko veselico!

J. V.

Iz Hošnice pri Slov. Bistrici. (Kresovi.) Vse hvale vredna navada se je vpeljala po naših slov. pokrajinah, da se zažigajo kresovi na čast sv. apostoloma Cirilu in Metodu. Saj pa pogled na te čarobne lučice v temnem večeru tako skrivnostno prešinja naše srce! Mnogo kresov je bilo videti na sobotni predvečer njunega praznika; okrog in okrog na visokem Pohorju, na ponosnem Boču, na Konjiški gori so veselo kviško plamteli in slavili slovanska apostola. Pa tudi iz nižave so veličastni ognji odzdravljali na mnogih krajih. Posebno je bil diven prizor na Mlakarjevem holmcu, kjer se je žgal velikanski kres, topiči so mogočno bobneli in iz goslij in piščalk doneli nežni glasovi, kakor milo kličejoči: Sv. brata, ne pozabita še na druge brate! Gotovo bosta sv. Ciril in Metod naša mogočna varuha in priprošnjika, če tudi mi zanetimo v svojih sreih blagonosni ogenj sv. vere, kakoršnega sta nam ona prinesla!

Z Vidma. (Vesel dan) je bil letos za nas Videmčane dan 2. julija. Zagledali so namreč ta dan naš vlč. g. dekan Henrik Verk Abrahama, to se pravi, obhajali so 50letnico svojega rojstva. Bila je naša dolžnost, da smo se tistega dne Bogu posebno zahvalili, da nam je našega dobrega g. dekana tako zdravega in čilega ohranil, ob enem smo še pa morali Boga prositi, da bi jih še zanaprej takih ohranil. Pri tej priložnosti

se je Videmčanom ponudila prilika tudi djansko pokazati, kako spoštujejo in ljubijo svojega dekana. Priredili so jim namreč domači tamburaši in pevci v župnišču lepo slavnost. Zbralo se je mnogo ljudstva, prišli so tudi bližnji gg. duhovniki, med njimi rajhenburški župnik, č. g. Jakob Merc, in dva gg. kaplana iz sosednega Kranjskega. Ko se je zmračilo, zažgali so na bližnjih hribih lepe krese, da so tudi oddaljeni sosedje in posebno Kranjci videli, kako spoštujejo Štajarci svoje vzgledne in dobre duhovnike. Med posameznimi tamburaskimi in pevskimi točkami bila je tudi deklamacija. Govorila je belo oblečena učenka nalašč za ta večer zloženo pesem in jim podarila šopek. Med tem so zunaj možnarji pridno pokali, v zvoniku so pa terjančili. Veselje je pa do vrhunca priklopelo, ko so rajhenburški g. župnik povzeli besedo in ko so v izvrstnem govoru naslikali zasluge, katere so si g. dekan že pridobili v naši fari. Pokazali so, kako edino le za čast božjo in zveličanje svojih ovčic skrbijo. In v resnici, prav so govorili. Mimogrede naj omenim, da se je tudi govorilo na dobre in pridne farane, na mlado tamburaško društvo, in posebno na g. kapelnika tega društva, čegar marljivosti, vstrajnosti in neutrudljivosti se imamo zahvaliti, da imamo v naši mali fari take tamburaše, ki bi vsakemu mestu lahko čast delali. K sklepu pa še enkrat zakličem: Ljubi Bog naj še ohrani našega včl. g. dekana zdravega, da bi še tudi 50letnico svojega mašniškega posvečevanja pri nas obhajali! Savski.

Od Velike Nedelje. (Obletnica.) V nedeljo, dne 28. junija je praznovalo gasilno društvo za Trgovišče in okolico velikonedeljsko svojo obletnico. Pokanje topičev in praznična obleka krasnih narodnih trobojnic, katera je krasila vas, naznanjalo je o pomembni slavnosti. Lepe slavoloke so kinčali napisi: »Pomozi Bog!« »Dobro došli na slovenskih tleh starodavnega Trgovišča!« Vzlíc prejšnjemu dežju bil je v nedeljo lep dan, da si boljšega nismo mogli želeli. Ko je imelo društvo vajo, bilo je gotovo nad 900 udeležencev. Vrli gasilci iz Središča so nas počastili v lepen številu z načelnikom, g. Klemenčičem, ormoški narodnjaki udeležili so se slavnosti polnoštevilno. Posetil nas je celo g. Mato Ir-golič iz Zagreba. Gasilci so izvršili vaje proti vsemu pričakovanju jako dobro, dokaz, da so dobro izvežbani. Potem je sledilo petje, kojega so prednašali iz prijaznosti pevkinje in pevci od Velike Nedelje in iz Ormoža ter s tem k dobremu uspehu veselice mnogo pripomogli. Za tem je bila tombola. Omeniti moram tudi govornikov, ki so v krasnih besedah navduševali naše ljudstvo in gasilce k nadaljnemu delovanju v prid naše narodne stvari in k pomoči človeštvu; ljudstvo jim je burno pritrjevalo. Razveselil nas je tudi brzozavni pozdrav iz Maribora. Nato je sledila prosta zabava. Dosedanji g. načelnik in vodje so dobro izvežbali gasilce, ter so lahko ponosni na svoj trud; ako bode novo načelništvo pričeto delo vstrajno nadaljevalo in ako ga bodo tudi prejšnji vodje in g. načelnik v vsem podpirali, tako smo uverjeni, da društvo doseže še vse boljše uspehe. Mi pa kličemo: Le naprej za blagor bližnjika in v brambo našega imetja, a v nesreči nam »Pomozi Bog!«

Izpred Boča. (Odrpito pismo svojemu očetu v Slov. goriceh.) Ljubi oče! Danes vam pišem prvič odrpito pismo. »Slov. Gospodar« je bil toli dober, da je to posredovanje prevzel. Če se bode obneslo, naprosil ga bom še večkrat. Zaprta pisma pošiljati med svet, zdi se mi oglodana zastarelost. Novost mika. Konjska tata ali svinjska »švirčarja« pa tudi nisva, še manj pa prekucuha. Očitno govoriti, ali ni to pošteno? Ali ni bila to vedno vaša deviza in moja tudi? Zakaj torej svoje misli in želje pod kovertom skrivati! Zakaj pa imamo potem »Slov. Gospodarja?« Ali še ga kaj be-

rete? Pa kaj vprašam to? Vedno ste ga radi brali. Je pa to tudi v resnici dober in koristen list. Človek marsikaj iz njega poizve. Seveda prinese včasih tudi kako kosmato in smešno, da tu in tam celo kako oslovsko. Ali tega vam ni kriv »Slov. Gospodar«, ampak ljudje, ki zgodovino delajo. Tako ste n. pr. brali v predzadnji številki dopis od Št. Lenarta. Kaj pravite na to? Smešno je, to vam moram pritegniti. Ali kaj boste se le rekli, ko vam povem svoje sanje, katere sem nedavno sanjal. Poprej seveda nisem nikdar na sanje kaj držal, a odsihmal sem drugega prepričanja. Poslušajte me in potem sami sodite! Tako se mi je zdelo, kakor bi bil kje v Žerjavcih. Gledal sem dol na Št. Lenart, kar se naenkrat nebo stemni. Iz oblakov začne padati neka zmes ravno nad Št. Lenart; drugod ni padala nikjer. In vedno huje in huje je naletavala. Že v par minutah bile so ceste in strehe ž njo nasute pedenj na debelo. In kaj je bila ta zmes? Veste, pravi pravcati smodnik je bil, prav tak, kakor ga vi ob Veliki noči za možnarje rabite. Joj meni, mislil sem si, kaj ko bi se sedaj kak »purgar« zmotil in kak goreči »čik« na cesto pahnil! A še nisem prišel s svojo mislijo do kraja, kar zabliska, zagrmi in vreže sredi trga na cesto. Kar se je posihmal godilo, nisem videl. Le kadilo se je in smrdelo, da je groza povedati. Pol ure poznej pa cvokne tik mene nekaj na zemljo. Bil je človek, tenek sicer kakor po-gača, pa človek je bil. Ha, mislil sem si, ta mora biti iz Št. Lenarta. Kako je zdelan! Ležal je kakor blato, niti ganil se ni. Bal sem se, da je mrtev, a vendar temu ni bilo tako. Ko mu je odleglo, začel se je gibati, gledati, zdihovati, govoriti. »Fuč je fuč«, jecljal je poluglasno. Kaj, kdo je fuč, vprašam ga jaz. »Št. Lenart je fuč, razneslo ga je«. Jaz se prebudim. Težke so bile te sanje, težke! A sedaj vidite, ljubi oče, da so se do pi-čice spolnile. Saj vam pove »Slov. Gospodar«, da Št. Lenarta res ni več. Neumnost, boste djali! No, seveda imate prav. Št. Lenart še je, pa v Slov. goriceh ga ni več; sedaj je baje nekod na Štajarskem. Ni ga sicer smodnik razbil, pa nemčurji so ga prestavili. Častitam vam, lačenbergarji, vi pa lepo napredujete! Kmalu se bodo morali Ribničanje pred vami skriti. Dober tek vam tudi želim! Torej Slov. gorice ste požrli! Kako so vam pa kaj dišale? Trebuhe imate res primerno ve-like. Ko bi vas pa začelo le kje v želodcu tiščati, sve-tujem vam, da zavzijete povrh še eno basago konjskih možganov; baje jako pospešujejo prebavljanje. Toda ljubi oče, kam sem zavozil s svojim pisanjem, prav kakor bi pisal kak članek za »cajtinge«. A je le pismo na vas. Ali veste, da se jezim! Taka bedarija je po-miselka vredna, v katerem oziru, to vam hočem pri-hodnjič razjasniti. Da ste mi zdravi! — Vam udani sin Feodorovič.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Nj. veličanstvo svetli cesar so kardinalu Agliardiju podelili red sv. Štefana. — Četrty občni avstrijski katoliški shod se bode vršil v Solnogradu dne 31. avgusta in dne 1. in 2. septembra. — Nižje-avstrijski deželni zbor je par dni zboroval in vsprejel novi deželni volilni red. Vsled te postave bodo tudi na kme-tih volitve direktne.

Česko. Praga dobi električno mestno železnico. — Česko ljudstvo povsod kliče mladočeške državne poslance na odgovor; le-ti pa jih samo tolažijo z besedo: »Počakajmo še!« Slaba tolažba, ko so prej toliko ob-ljubovali!